

Måske ikke lige udtrykket noget, der er åndssvagt, det bryder jeg mig ikke så meget om, men generelt synes jeg, at det var godt at få det frem, for det bekræfter fuldstændig den opfattelse, jeg har, og som jeg har arbejdet for, lige fra første dag jeg blev minister for samarbejde.

Og jeg siger både til fru Schødts og til hr. Kofod, at vi faktisk har brugt en hel side af redegørelsen, side 6, så vidt jeg husker, hvor vi har fortalt om de mange problemer, der er løst, men også om de udestående problemer omkring Bornholm.

Jeg kan kun sige som en indledende bemærkning, at de problemer, som hr. Kofod og fru Schødts har rejst, håber jeg at de vil blive ved at rejse i en uendelighed, indtil de er løst. Jeg gør det i hvert fald, og jeg håber også, at den danske delegation i år vil engagere sig meget stærkt i den debat, der foregår i 3 dage, og jeg beder medlemmerne af den danske delegation om at fokusere på nøjagtig det emne, for ministre kan altså ikke løse det alene.

Det er parlamentarikerne i de andre lande, der skal presse deres ministre. Jeg presser dem morgen, middag og aften, jeg taler meget med ministrene på de enkelte områder, jeg har møde med den svenske landbrugsminister, når jeg er i Stockholm, og bliver ved at arbejde meget stærkt for det, men jeg er nødt til at have et andet pres udefra, så vi ikke bare en gang om året ved en festlig lejlighed som i dag taler om det. Så det beder jeg medlemmerne af Nordisk Råds delegation om at gøre.

Et af eksemplerne på det er jo også det, som hr. Jens Christian Larsen nævner omkring fiskeindustrien i Skagen og den krise, der er i forhold til Norge. Jeg synes, det vil være meget nærværende at bringe det op på mødet i Nordisk Råd og ikke mindst bruge spørgetiden til det, for det er en uværdig ting, der foregår, som vi ikke kan være bekendt.

Der er et statuspapir undervejs om denne sag, og jeg skal prøve at få det færdigt, inden vi mødes i Nordisk Råd, så hr. Jens Christian Larsen og de øvrige deltagere kan få det forud for sessionen, der starter på mandag.

Hr. Ole Stavad siger, at der mangler visioner i redegørelsen. Nu er det jo altså en redegørelse for det, der er sket i det forgangne år, og jeg tror, at hr. Ole Stavad på mandag, når statsministeren har offentliggjort det danske formandskabs program, ikke vil være i stand til at sige det samme; der vil efter min bedste overbevisning ikke mangle visioner.

Hr. Ole Stavad sagde da noget, som glædede mig helt umådeligt, at regeringen har oppet sig lidt. Det er jo sjældent, at man får ros i Folketingssalen. Det er jeg da meget glad for.

Og så sagde hr. Ole Stavad noget, som også glædede mig meget. At sammenligner vi de nordiske lande med andre lande og specielt andre lande i EU, er der ingen grænser for, hvor godt det går med vækst og arbejdsløshed, inflation, gæld osv. Jeg tror, jeg vil huske hr. Ole Stavad på det, når vi har de storpolitiske debatter i Folketinget, hvor vi jo altid får skældud for det modsatte. Så det var da glædeligt.

Kl. 11.15

Og så er hr. Ole Stavad meget tilfreds med forlængelsen af kontrakten med Poul Schlüter, og det er jeg også. Jeg er også tilfreds med, at det nu er lykkedes at udvide med en medarbejder og få en egentlig sekretariatsfunktion, sådan at vi kan fortsætte præcis det arbejde, som mange har nævnt.

Så nævner hr. Ole Stavad en rapport om erhvervslivets grænsehindringer. Det er rigtigt, at i statsministerens orientering om det danske formandskabsprogram vil dette indgå som et meget væsentligt element. Jeg skal ikke foregribe begivenhederne, det vil statsministeren offentliggøre på mandag i Stockholm.

Fru Anita Knakkegaard tager også Bornholm op og er så venlig at sige, at mange af problemerne er blevet løst, og det er også rigtigt, men der er stadig væk problemer, der skal løses.

Så taler fru Anita Knakkegaard om kompenserende udgifter i forbindelse med nordisk uddannelse, og her kan jeg da sige, at vi får 34 mio. kr. fra de øvrige nordiske lande som betaling for udenlandske studerende, der er i Danmark.

Men fru Knakkegaard stillede en masse meget konkrete spørgsmål, som er noteret ned, og dem vil jeg svare skriftligt på. Fru Knakkegaard bad om, at vi havde flere år med i det, og det har jeg simpelt hen ikke på stående fod eller i mit lille hoved, men der vil komme et skriftligt svar på det, naturligvis.

Og så interesserede fru Knakkegaard sig også for spørgsmålet om folkeregisteret, cpr-numrene, og her fremgår det jo af rapporten, at der er vi kommet et stort skridt videre.

Så sagde fru Else Theill Sørensen noget meget interessant, at samarbejdet mellem de fem nordiske lande er kernen. Hun sagde, at vi taler så meget om alt mulig andet, men hun understregede, at kernen i det nordiske samarbejde er at